

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 10. szám

1953 június 8

Ára 40 fillér

AZ ÁLLAMVIZSGÁK KÜSZÖBÉN

Írta: FODOR GÁBOR

A kultúrforradalom végrehajtásáért a szegedi egyetemeken és főiskolán, a II. félévben folytatott harcunk során hatalmas mozgósító erőt jelentettek a május 17-i országgyűlési képviselőválasztások. A választások eredményeképpen dolgozó népünk egyöntetűen adta szavazatát a Magyar Függetlenségi Népfrent jelöltjeire és ezzel újabb rendkívüli jelentőségű győzelmet aratott a belső és külső ellenség kísérletezései ellenében.

Pártunk politikai irányvonalát a mellett helyesen találjuk meg a választásra készüléskor az utat arra, hogy a jól végzett agitációs munka mellett hallgatóink legfőbb feladata, a vizsgákra való készüléskor ne kerüljön hátréba, sőt a felajánlásokon keresztül éppen támogatást és továbbvivő erőként tudjuk beiktatni a választási agitációs munkát a tanulmányi téren szükséges erőfeszítések fokozásába. Hazafias kötelességünknek is úgy szólniuk maradéktalanul eleget tettek egyetemünk hallgatói és dolgozói, amikor május 17-én, a szavazó urnák elé járultak.

Az egyetemi és főiskolai tanulmányaink befejezése előtt állók számára a legfontosabb feladat most, a választások utáni időszakban, évvégi vizsgák és ezt követően az államvizsgák letétele jelenti. A vizsgáknak ez a sorozata, kétségkívül igen komoly erőfeszítést igényel tőlünk, amelynek kifejtésétől azonban egy pillanatra sem szabad visszariadni. Fáradozásuk bőséges gyümölcsöt fog hozni, mert olyan oklevélnak az elnyeréséhez segíti őket, amely az új típusú szocialista felsőoktatásunk által támasztott követelményeknek részéről való teljesítést bizonyítja. Az államvizsga-oklevél — az államvizsga rendszeresítéséről szóló minisztertanácsi határozat szerint — azt igazolja az egyetemnek, illetőleg főiskolának oktatói részéről, hogy a végzett hallgató rendelkezik mindazokkal az ismeretekkel és képességekkel, amelyek az oklevél alapján betöltendő munkakörének elvégzéséhez szükségesek. Az államvizsga-oklevelet felmutató hallgatókat jövőre munkahelyükön a szocializmus építésének gyors előretételére hivatott, vezető szakkadereknek fogják tekinteni és ennek megfelelő megbecsülésben fogják részesíteni.

Megnyugvást és ösztönzést kell meríteni az államvizsgáztól, mert az a tudatból is, hogy népi demokráciánkban a Horthy-rendszer diplo-ma munkanélkülisége ismeretlen fogalom válik. Az egyetemről és főiskoláról kikerültek biztos állás várája, amelyet kívánságaik figyelembevételével jelölnek ki számukra.

Nincs helye az államvizsgázók körében semmiféle pesszimizmusnak, vagy éppen pánik-hangulatnak. Ne érezzék magukat kísérletezők és tárgyának azért, mert ők az első évfolyarot képezik, amelynek államvizsgát kell tennie. Az államvizsga letételének kötelezettségéről idejében, még az őszi hónapokban értesültek. Az államvizsgák időpontját úgy állapították meg, hogy számukra a kellő előkészületi idő biztosítsa legyen, anélkül, hogy egyetemi tanulmányaink teljes befejezése és elhelyezkedésük az ősze maradjon. Az egyes tárgyakból való vizsgázás időpontját a tanulmányi osztályok a miniszteri rendeletnek megfelelően úgy tűzték ki, hogy két-két vizsga között legalább 5-6 nap maradjon az anyag átismétlésére.

A tanzsékek a legteljesebb segítséget nyújtják az államvizsgázók számára felkészülésükhez. Az államvizsga-tematikák idejében a vizsgázók rendelkezésére bocsátották és pontosan megjelölték számukra a kérdésre kerülő anyag körét, a súlyponti kérdéseket, valamint a tanulási és ismétlés legjobb módszereit. Sorozatos konzultációk keretében állnak a hallgatók rendelkezésére a tanzsémelyzet tagjai és veszik át velük részenként az anyagot. Ezek a konzultációk különösen akkor tudják a vizsgázók tanulási előretelét, ha azokon már az anyag megfelelő áttekinté-

se után jelennek meg és így a konzultáción hallottak tudásukat meg-szilárdítják. Igen fontos, hogy a vizsgázók helyes arányt alakítsanak ki az egyéni tanulási és megbeszéléseken vagy konzultációkon való csoportos anyag-átvétel között. A konzultációtól való teljes távolmaradás éppen úgy helytelen, mint ha a hallgatók az anyagot kizárólag vagy túlynyomórésben a konzultációkon akarják elsajátítani.

Az államvizsgázók körében aggodalmak hangzottak el amiatt is, hogy az államvizsga-tematikák olyan új anyagrészeket is tartalmaznak, amelyeket egyetemi, illetőleg főiskolai tanulmányaik során még nem tanultak. Ennek az aggodalomnak nincs alapja, mert az új anyagrészek kérdészet a vizsgázatók általában mellőzik és csak olyan kérdésekre szorítják, amelyek tudása politikai és szakmai szempontból elengedhetetlen és a gyakorlatban nem nélkülözhető. Az ilyen új anyagrészek az egész anyaghoz viszonyítva kis terjedelműek és politikai, gazdasági és technikai fejlődésünknek olyan új eredményeire, a legújabbban alkotott jogszabályokra, stb. vonatkoznak, amelyekről a csak valamennyire érdeklődő hallgatóknak már közzétételükkor, mintegy «menetközben» tudomást, és ismereteket kellett szerezniük.

Figyelmeztetni kell az államvizsgázókat erejük helyes beosztására. El kell kerülniük azt a veszélyt, hogy a vizsgaidőszak végére kifáradjanak, letörjenek. A leghelyesebb módszer az egyenletes, tervszerűen beütemezett tanulás. Hiba, ha már az első vizsgák előtt túlerőltetik magukat, éjszakáznak, vagy izgatóságok használatával próbálják teljesítményüket megjavítani, mert az ilyen «fogások» éppen az ellenkező eredményre vezetnek.

Meg kell nyugtatni az államvizsgázókat afelől, hogy az államvizsga külső formái egyáltalán nem lesznek szokatlanok. A vizsgázás ugyan bizottság előtt történik, de ezek a bizottságok az általuk jól ismert professzorokból állnak. Az államvizsga külsőségei egyáltalán nem haladják meg azokat a kereteket, amelyeket végző hallgatóink már az érettségi vizsgákon láthattak és tapasztalhattak. Az államvizsga letétele kétségkívül komoly alkalom, de — a Szabad Nép május 25-i vezércikkében kifejezett álláspontnak megfelelően — tartózkodunk attól, hogy a vizsgának parádé-jelleget adjunk és munka-jellegét túlzott ünnepélyességgel háttérbe szorítsuk.

Az államvizsga-bizottságok mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a vizsgák nyugodt légkört és az osztályozás realitását biztosítsák.

Fentiekből következik, hogy kormányzatunk és egyetemünk mindent megtesz az államvizsgák eredményességének biztosítására. Egyetemi hallgatóknak azonban ez alaktól ismét vizsgát kell tennie politikai öntudatból, hazafias helytállásból, Ifjúságunk helytállásának ragyogó bizonyítéka az a munka, amellyel a Béke-épület építését elősegítette és az az ugyan-csak önként vállalt tevékenység, amellyel a Rerich Béla-tér rendezését országos viszonylatban példamutatóan elvégezte. Ugyanezt a szellemet, Farkas Mihály elvtárs referátumából folyó kötelezettséget ajánlom ismétlően az ifjúság figyelmébe akkor, amikor az államvizsga életbejuttatása következtében egy újabb nehézséggel kerül szembe. A mi szocialista ifjúságunknak nem szabad az újtól félnie és ha támadnak is benne ilyen érzések, öntudatosan szembe kell szállnia azokkal.

Ha az államvizsgázók rendszeres és egyenletes munkával, indokolatlan izgalom nélkül készülnek fel vizsgáikra, úgy a siker nem fog elmaradni. Ennek a sikernek a biztosítása a most következő hetekben egyetemünk tanzsémelyzetének és az államvizsgázóknak közös nagy ügye és feladata, amelyek lehetőleg jobb teljesítésével szocialista építésünket fogják eredményesen szolgálni.

Marxizmus-leninizmusból jól vizsgázni: hazafias kötelesség

Megkezdődtek a vizsgák marxizmus-leninizmusból. A vizsgák jelentőségét fokozza, hogy hallgatóink most első alkalommal vizsgáznak az SZKP. XIX. kongresszusának anyagából. Sztálin elvtárs zseniális művéből, kongresszusi beszédéből.

A hallgatók zöme megértette, hogy milyen nagy jelentőségű a marxizmus-leninizmus tanulmányozása, látja a vizsgák jelentőségét és igyekezett jól felkészülni. Jól vizsgázott pl. a TTK. IV. évf. vegyész-csoportja (Kelen Tibor), amely 4.4 átlagot ért el. A párttörténelemből ki kell emelni Dobó Pál csoportját (TTK. III. évf. vegyész), amelynek átlaga 4.6. Ez a csoport igen szépen fejlődött a II. félévben, az I. félévkor bukás is volt náluk. Viszont még mindig vannak, akik nem foglalkoznak elég behatóan a marxizmus-leninizmussal, amit vizsgálgaeredményük is mutat, pl. a TTK. III. évf. biológia-kémia szakos hallgatói (Gál, Solymosi, Mécs csoportok), akik gyengébben végeztek, mint félévkor.

A vizsgák azt mutatják, hogy a klasszikusok pártunk és kormányunk határozatainak tanulmányozása terén van fejlődés. De az elméleti kérdések sok hallgatónál elég gyengén mennek, ami azt bizonyítja, hogy ezek még nem értik, hogy a klasszikusok tanulmányozása kulcsot ad a napi események megértéséhez.

A vizsgák nagyrésze még előttünk áll. Téméletlen hangsúlyozzuk a hallgató elvtársak felé, hogy az elméleti kérdések ismerete ünnepekben még nem elég, hiszen a klasszikusokat azért tanulmányozzuk, hogy napi feladatainkat segítségül hívjuk. Jóban tudjunk elvégezni, hogy jobban eligazodhassunk a bel- és külföldi politika nagy kérdéseinek területén. Sok jó felelet mutatja, hogy jól alkalmazták a marxizmust a mi viszonyainkra, akik megértették, hogy a marxizmus nem dogma, hanem a cselekvés vezérvonalja. Akik megértették Sztálin elvtárs tanítását: „Az elmélet gyakorlat nélkül holt, a gyakorlat elmélet nélkül vak.” Megértették, hogy a

marxizmus-leninizmus elmélete hatalmas fegyver virágzó jelenünk és ragyogó jövőnk kiforrásához.

Ezt a ragyogó jövőt építjük az egyetem elvégzése után jó szakmunkákkal. A szakfoglalkozásokat pedig csak a marxizmus-leninizmus bőséges ismeretével sajátíthatjuk el igazán. A TTK. IV. évf. hallgatók feleletében sok példával találkozunk saját szakfoglalkozás területéről a dialektikus és történelmi materializmus egy-egy alapkérdésének kifejtésekor. A marxizmus-leninizmus letétele nek

ját szerelő ember egyet ért abban, — mint ezt a népfrent szavazatok mutatták, — hogy béke nélkül nincs népünk számára haladás, gyarapodás, felemelkedés. A tájékozatlan ember azonban hiba van meggyőződve a békés építőmunka fontosságáról, ha tájékozatlansága miatt nem tud aktívan bekapcsolódni ebbe a munkába, nem tud tevékenyen részt venni a békeharcban.

A saját ismereti rab munkánk és jelenlegi dicső eredményeinket, haladó hagyományainkkal és pár-

Salánki elvtárs, a marxizmus-tanszék tanársegéde vizsgáztat

jó összekapcsolása szakterületünkkel: nagymértékben emeli a felelet értékét.

A saját rendszeres olvasása elengedhetetlen feltétele a sikeres vizsgának. Az utolsó havi sajtóanyagok nagy vonalakban sokan tisztában vannak, de rendszeresen a legtöbb hallgató elvtárs nem olvas sajtót. Ez hiba, ezen a téren fordulniuk kell bekövetkezni.

Sajtóolvasás nélkül nem tudunk eligazodni a nemzetközi helyzetben. E nélkül pedig nem lehetünk harc-os katonái a béketábornak, a szocializmus építésének. Minden hazá-

tunk jelenlegi nagy harcival ismeret meg bennünket. Ezeknek ismerete és felhasználása: kiállítás pártunk, népünk mellett, állásfoglalás a béke mellett.

Mint Rákosi elvtárs mondta május 10-én Budapesten: „A béke megvédésének nálunk mindenki közvetlen harcosa, aki jól végzi munkáját.” Harcosan kiállunk a béke mellett május 17-én szavaztatunkkal. Harcosan kiállunk munkánk lemerésekor: a vizsgán is. A jó vizsgálgaeredmény: mások szavazat!

Hallgatóink eredményesen tanulják az orosz nyelvet

Egyetemünk és a főiskolán már nagyrészt befejeződtek az orosz nyelvi beszámolók és a vizsgák. Az I—II. és III. éves hallgatók az összefoglaló beszámolókon, míg a IV. éves hallgatók a vizsgákon adtak számot eddigi orosz nyelvi tanulmányaikról.

Egyetemünk és főiskolánk oktató-nevelő munkája, ezen belül a Szovjetunió gazdag tapasztalatainak felhasználása és alkalmazása — szocializmusunk építésének egyik jelentős frontszakasza. Eppen ezért fordít pártunk olyan nagy gondot az egyetemi és főiskolai oktatás, így az orosz nyelvi oktatás színvonalának állandó emelésére.

Ismerjük meg az élenjáró szovjet tudomány alkotásait

Az orosz nyelv tanulása valóságos tömegmozgalmá vált az elmúlt évek során. Ennek jelentőségét akkor érti meg ifjúságunk, ha minél tökéletesebben megismeri és felhasználja további munkájában az orosz nyelvet, a szocializmusért, és a békeért folyó harcunk ezt a hatékony fegyverét. Egyetemi és főiskolai ifjúságunk egyre világosabban ismeri fel, hogy nem lehet jó szakember az, aki a maga szakterületén nem ismeri az élenjáró szovjet tudomány alkotásait, aki nem tanulmányozza napról-napra a kommunizmust építő nagy szovjet nép irányítató tapasztalatait, gazdasági, politikai és kulturális eredményeit. Erről tanuskodnak az összefoglaló beszámolók és a vizsgák eredményei is.

Példát mutattak az orosz nyelv tanulásában

Különösen jó eredményeket értek el a hallgatók a TTK-on. A III. éves mat. fiz. szakos hallgatók egyik csoportja (csoport vez.: Linzer) 4,6 átlagot ért el. Ezen szén telie-

sítményt nyújtottak a IV. éves fiz. mat. szakosok is, a csoportban mind a nyolcan jelesre vizsgáztak. A Ped. Főiskola II. D2 1. csoportja 4,5 átlagával bizonyította be, hogy a szovjet pedagógiai tapasztalatok felhasználásával méltó az új nemzedék nevelő munkára. Közülük kiemelkedően szépen tudtak: Ványai Judit és Kenderessy Klára. Egész évben jól dolgozott a III. é. bölcsészek földr.-tört. szakos csoportja, ahol példát mutattak Suki Béla, az Egyetemi DISZ Bizottság szervező titkára és Gulya Károly, a kari DISZ Bizottság titkára. Mindketten jelest kaptak orosz nyelvből. A IV. éves orvosok egyik csoportja Ventiláné elvtársnő jó oktató-nevelő munkája és a hallgatók szorgalmas munkája eredményeként 4,4-es átlagot ért el. Vannak gyengébb eredményt elérő csoportok is, mint pl. a Főiskolán a II. éves E/1 szakosok, akik 3 és 3,5 közötti átlagot értek el. Megállapítható, hogy ahol az előadók idejében megbeszélést folytattak a kari párt- és DISZ alapszervezetekkel, javulás állott be, pl. a III. éves bölcsészek magyar-történelem szakos csoportja, akik még márciusban 3. átlagon mozogtak és a vizsgán 3,8-at értek el.

A lektorátus és tanszékek eredményes munkája

Igen jó és termékeny kapcsolatot tartott fenn a lektorátus az egyetemi Orosz Intézettel és a Főiskola Orosz Tanszékével. Elvtársi és munkatársi segítséget nyújtott a lektorátusnak Matkoviczné elvtársnő, az Orosz Intézet igazgatója, igen értékes szakmai és módszertani irányítatásával. A Főiskolai Orosz Tanszék dolgozói az orosz órák látogatásaival és az írásbeli vizsgáknál segítették a főiskolai lektorátus munkáját. Értékes segítséget jelentett a lek-

torátus és az orosz nyelvi oktatás számára az EPB által kezdeményezett ellenőrző aktív-hálózat.

Még odaadóbban tanuljuk felszabadított nyelvét

A jó eredmények megszületése ifjúságunknak az orosz nyelvhez való új viszonyában leli magyarázatát. Van már orosz nyelvi szak-kör is, egy a Bölcsészkaron, egy a TTK-on. A TTK-s orosz nyelvi szak-kör pl. megbízást kért az Akadémiától egy mikrobiológiai szakmunka lefordítására. Erről az új viszonyról tanuskodnak a hallgatók által kezdeményezett fordítási versenyek is. Ilyen versenyeket rendeztek az orvosegyetemen és a Természettudományi Karon. A fordítói versenyt az Orvosegyetemen a kezdő csoportban Jánosik Bertalan és Takó Zsuzsanna, a TTK-on az I. éveseknél Kiefer Ferenc, a III. éveseknél Korányi Ádám és Praszák József nyerték. Mindannyian értékes nyotárakat kaptak. Ennek az új viszonytának a kialakításához nagymértékben hozzájárultak az előadók, a lektorok, akik megkedveltették hallgatóinkkal a konzultációs órákat, lelkiismeretesen foglalkoztak velük, hogy jól vizsgálgaznak. Ezen a téren példás munkát végeztek Szabó Mária, Szarka János lektorok, akik heti 8—10 órában foglalkoztak a hallgatókkal.

Az a feladatunk, hogy a még hátralévő vizsgák sikerét biztosítsuk jó felkészítő munkánkkal. Hallgatóink az orosz nyelv alapos ismeretén keresztül is bizonyítsák be hűségüket és szeretetüket a nagy Szovjetunió és pártunk iránt, amely megadta számunkra a továbbtanulási lehetőséget, a szabad életet, azt, hogy jó szakemberekké válva odaadón szolgálják népünk nagy ügyét, a szocializmus építését.

Fülöp János tanársegéd